

Et dristigt kys

Kærlighed og kultur Af Peter Skov-Jakobsen

En film om uforstanden vi møder hinanden med, om fordommene og dumheden. Det er også en film om agtelse for tradition og kulturel tilhørsforhold. Det er Glasgow i Skotland. Det er den moderne verden hvor en pakistansk familie tager den umiskendelige skotske accent i munden. Det hele begynder med at Tahena, lillesøsteren, holder en brandtale ved en fællessamling på den katolske skole. Hun vil ikke finde sig i at blive udsat for de andres domme. De skal åbne øjnene og se at hun er ligeså sammensat som de andre. Hun vil være og er det hele: skotsk, pakistansk, muslim, vestlig, elev på en katolsk skole, men tilhænger af Rangers. Hendes familie har gjort det godt. Faren flygtede fra Pakistan, udsatte sig for foragt i Skotland; men det er lykkedes at bygge hus og give børnene akademiske uddannelser.

Da Casim forsøger at redde sin søster fra raseriet, løber de op i musiklokalet. Han ser for første gang den irske musiklærer af Guds nåde. Hun har så mange udtryk. Alene den måde hun sætter håret på og udtrykker sig, er et studium. De forelsker sig. Hun må hele tiden dukke sig for de må ikke ses sammen. Det er nemt nok at sidde og le ad de pakistanere der ikke kan ses med vestlige piger; men smilet stivner når man bliver vidne til at vi også barrikaderer os bagved vrængemasker og misforståelser. Da Roisin (musiklæreren) skal fastansættes, må hun skaffe sig et trosbrev fra den lokale sognepræst. Han har hørt om hendes forhold og overfuser hende. Heldigvis er hun en moderne selvstændig kvinde der ikke finder sig i sligt.

Vi følger deres kærligheds kamp for at overleve i virvaret af fordomme og forskellige virkeligheder. Casim gør op med sine egne; men han elsker dem også og finder sig ikke i nedladende bemærkninger om sin familie. Nok presser de ham, nok er de urimelige, og både han og søsteren har udlængsel og trang til at være som de andre.

Det er en beretning fra mange menneskers liv om at blive splittet mellem mindst to kulturer. Nogle lader sig ikke splitte. Den ældste søster gør som hun er opdraget til og tager affære og forsøger at gøre en ende på Casim og Roisins forhold. Det er alles stædige kamp mod alle; men man sidder tilbage i stolen og bliver klogere. Ingen går ud af biografen og ved mindre om kompleksiteten og perpleksiteten.

Det er langt tid siden at jeg har set noget der er så morsomt. Det er humor når det er grovest og mest subtilt. Den politiske korrekthed er lagt bag, og derfor kan man fornøje sig over den anden kulturs særheder, samtidig med at man kan vånede sig af grin over sin egen kultur. Men det er også en bevægende film. Modsætningerne er så stærke at man bliver draget med ind i gråden og raseriet. Men hengivelsen i berøringer og de erotiske scener er fyldt med en skønhed som er sjælden på film. Roisin er en udtryksfuld skuespiller. Hun magter meget.

Jeg tror at sådanne film bringer os videre. Her får man de kulturelle problemer præsenteret som de er i hverdagen. Her er intet fedtet ind i idyl eller had. Her er det liv og virkelighed som det er. Fremragende fremstilling.

Filmfakta

Ae Fond Kiss - England 2004 - Instr.: Ken Loach - Manus: Paul Laverty - Medv.: Atta Yaqub (Casim Khan), Eva Birthistle (Roisin Hanlon), Ahmad Riaz (Tariq Khan), Shabana Bakhsh (Tahara Khan), Shamshad Akhtar (Sadiah Khan), Ghizala Avan (Rukhsana Khan), Gerard Kelly (præst) - 104 min. - Dansk biografpremiere: 4. marts 2005 - Pressebilleder/Udlejning: SF - Tilladt for alle, men frarådes børn under 7 år.

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5245&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/ae-fond-kiss-film-review-by-jennie-kermode>

<http://www.nytimes.com/2004/11/26/movies/defiance-cuts-two-ways-in-a-tempestuous-catholicmuslim-romance-set-in-scotland.html>